

Elektif Kolesistekomilerde Drenajın Yeri

Tuncay YILMAZLAR*
Abdullah ZORLUOĞLU**
İlknur GÜNEŞ***
Ayhan KIZIL****

ÖZET

Uludağ Üniversitesi Tip Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalında 35 elektif kolesistekomi olgusunda prospektif bir çalışma ile safra sızıntısını görüntülemek için kolesintigrafı yöntemi uygulanarak rutin dren kullanımının gerekliliği araştırıldı. Bu amaçla olgular operasyondaki safra sızıntısı veya şüphesine göre dren gerektiren 10 olgu (Grup I); safra sızıntısı veya şüphesi olmayan drenli 10 olgu (Grup II) ve drensiz 15 olgu (Grup III) olmak üzere 3 grupta ele alındı. Sintigrafik olarak toplam % 15'inde safra sızıntısı saptanan olgularımız asyptomatik seyretti.

Kolesistekomi sonrası meydana gelen safra sızıntısının çoğu kez sorunsuz kıldığı, bu nedenle komplike olmayan elektif kolesistekomilerde rutin drenajın gereksiz olduğu sonucuna varıldı.

SUMMARY

The Value of Drainage in Elective Cholecystectomy

The effectiveness of routine postoperative cholescintigraphy for detection of bile leakage have been studied prospectively in 35 patients

* Uzm. Dr.; U.Ü. Tip Fak. Genel Cerrahi Anabilim Dalı Uzmanı.

** Doç. Dr.; U.Ü. Tip Fak. Genel Cerrahi Anabilim Dalı Öğr. Üy.

*** Yrd. Doç. Dr.; U.Ü. Tip Fak. Nükleer Tip Anabilim Dalı Öğr. Üy.

**** Prof. Dr.; U.Ü. Tip Fak. Genel Cerrahi Anabilim Dalı Öğr. Üy.

undergone elective cholecystectomy, at the Departement of Surgery, University of Uludag School of Medicine. Patients were divided into three groups; 10 patients with indicated drainage (Group I), 10 patients with drain were not indicated (Group II) and 15 patients without drain. 15 % of patients had evidence of bile leakage by scintigraphically were asymptomatic.

It is concluded that bile leakage which occurs after cholecystectomy is generally problem free, so routine drainage is unnecessary in uncomplicated elective cholecystectomy.

GİRİŞ

İçinde bulunduğuımız yüzyılın başlarında, kolesistektomi gibi temiz abdominal operasyonlardan sonra dren kullanımı başlatılmıştır. Daha sonra araştırmalar istatistiksel verilere dayanarak belli koşullar altında drenajsız kolesistektomi savunmuşlardır. Bu veriler dren kullanılmadığında morbidite insidansının düşüklüğünü, postoperatif kontaminasyon olasılığının azlığını, hastanede kalış süresinin kısallığını ve daha iyi kozmetik sonuçlar alındığını göstermektedir^{1,2,3}. Dren uygulamaya karşı olan bütün bu istatistiksel verilere rağmen, 1968 yılında A.B.D.'de kolesistektomi sonrası dren uygulama oranı % 93 olarak bildirilmektedir^{1,4}. Bazı cerrahlar operasyon esnasında disseksiyon zorluğuna bağlı olarak dren kullanıp kullanmamaya karar vermektedirler^{1,3,4}. Ayrıca operasyonda safra kesesi yatağının kuru olmaması ve safra kesesinin intrahepatik lokalizasyonda bulunması da dren kullanmayı gerektirebilmektedir³.

Kolesistektomi sonrası subhepatik alanın drene edilmesinin en önemli nedeni safra peritonitine yol açabilecek safra sızıntısıdır². Kolesistektomi sonrası rutin drenaj uygulayan cerrahlar büyük miktardaki safra sızıntısının reeksplorasyona gerek kalmaksızın drene edilebileceğini savunmaktadır⁵. Drenajın aynı zamanda duktus sistikus sızdırmasını veya sistik arter kanamasını ikaz eden bir gözcü gibi olabileceği de söylemiştir⁴.

Çalışmamızda elektif kolesistektomilerden sonra dren kullanımının her zaman gerekip gerekmeyi araştırmak amacıyla, bu olgulara kolesintigrafı çalışması yaparak postoperatif safra sızıntısını araştırdık.

GEREÇ VE YÖNTEM

Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalında 35 elektif kolesistektomi olgusunda prospектив bir çalışma ile rutin dren kullanımının gerekliliği araştırıldı.

Olgular, yaşları 31-76 arasında değişen 7 erkek 28 kadından oluşmaktadır.

Olgular, operasyondaki safra sızıntısı veya şüphesine göre dren gerektiren 10 olgu (Grup I); safra sızıntısı veya şüphesi olmayan drenli 10 olgu (Grup II) ve drensiz 15 olgu (Grup III) olmak üzere 3 grupta ele alındı.

I. ve II. gruptaki olgularda penroz dren kullanıldı.

I. grupta dren endikasyonu, safra sızıntısı veya şüphesi yanında hemorajik sızıntı ve safra kesesinin intrapatik yerleşimli oluşuydu.

II. gruptaki olgular I. gruptakiler kadar safra sızıntısı düşündürmeyecek rutin olarak dren kullanılan olgulardı. III. gruptakiler ise II. grup ile aynı özelliği gösteren ancak dren kullanılmayan olgulardı.

Gruplar kolesintigrafik inceleme ile safra kaçağı yönünden araştırıldı. Bu nın için postoperatif 1. gün ve dren çekilmenden önce $5 \text{ mCi Tc } 99m\text{-IDA}$ (immünodiasetik asit) derivasyonu intravenöz yolla enjekte edildi. Enjeksiyonдан sonraki ilk 30 dakikada 5'er dakika aralarla anterior imajlar alındı. Daha sonra her 10 dakikada bir görüntü alınarak 3. ya da 4. saatte kadar devam edildi.

Kolesintigrafi ile safra sızıntısı saptanan 4 olgu dışında drenli olguların tümünde dren postoperatif 1. gün çekildi. Diğer 4 hastada dren postoperatif 2. gündə çekildi.

Drenli ve drensiz olgular yara enfeksiyonu, hastanede kalış süresi, ateş ve postoperatif peritonit, subhepatik apse gelişimi yönünden değerlendirildi.

Postoperatif 1-4. günlerde olguların günlük serum bilirübün düzeyi araştırıldı.

BULGULAR

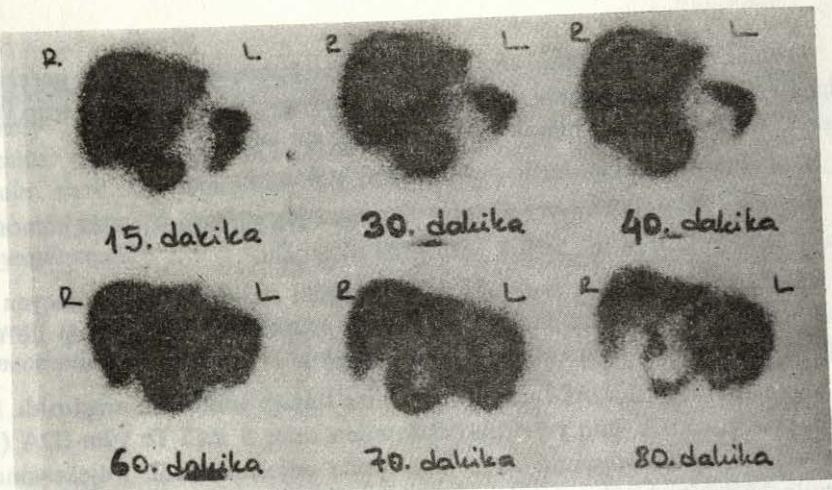
Grup I, II ve III arasında, olguların yaş ortalamaları ve operasyon süreleri bakımından istatistiksel anlamlı bir farklılık bulunamadı.

Dren kullanmadığımız (Grup III) olgulardan 13'ünün kolesintigrafisi normaldi (Resim: 1). Bu gruptaki bir olguda safra sızıntısı sintigrafik yöntemle gösterildi. Bu gruptaki bir olguda ise hepatobilier sintigrafisinin erken fazında minimal safra sızıntısını düşündüren bulgular izlendi. Ancak geç imajlarda bu bulguların sebat etmemesi nedeniyle sızıntı yönünden şüpheli olarak yorumlandı.

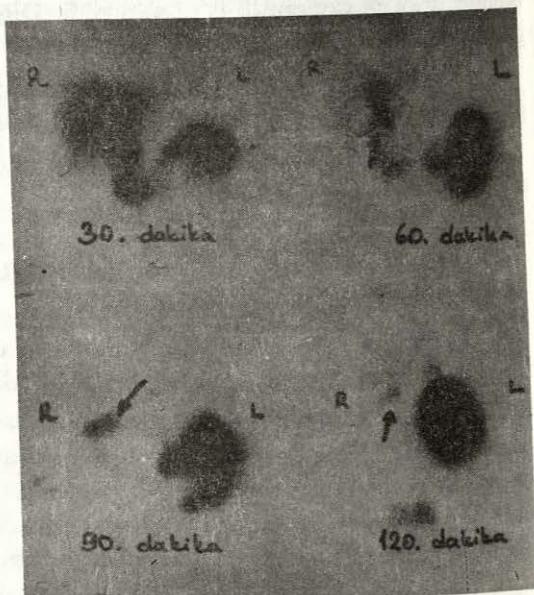
Endikasyonlu dren kullanılan (Grup I) 10 olgudan üçünde, endikasyonsuz dren kullanılan (Grup II) 10 olgudan ise birinde sintigrafik safra sızıntısı görüldü (Resim: 2).

Olgularımızı drenli ve drensiz grup olarak ikiye ayırdığımızda, drensiz grupta % 7 oranında safra sızıntısı olduğunu gördük (Şüpheli olarak yorumladığımız olgu bu hesaplanmanın dışında tutulmuştur). Drenli grupta ise safra sızıntısı oranı % 20'dir (Tablo: I).

Operasyon esnasında hemorajik sızıntı görülen ve I. gruptan olan 76 yaşındaki bir olgumuzun sintigrafik incelemesinde sızıntı görülmedi. Ancak ka-

*Resim: 1
Normal postkolesistektomik hepatobilier sintigrafi*

*Resim: 2
Kolesintigrafide safra saçra (okla gösterilmiştir)*

raciğer disfonksiyonu lehine bir bulgu olan artmış üriner ekskresyon izlendi ve olgu kalp yetmezliği nedeniyle postoperatif 8. günde kaybedildi.

Dren kullanılan 2 olguda yara enfeksiyonu gelişti. Bunlardan biri I. grup, diğerii II. gruptan idi. Her iki olguda da obesite diabet veya malnitrüsyon gibi enfeksiyona meyili artıracak bir durum mevcut değildi. Bu hastalardan biri postoperatif 14. gün, diğer de 12. günde taburcu edildi. III. grupta yara enfeksiyonu görülmmedi.

Tablo: I - Safra Sızıntısının Gruplar Arasındaki Dağılımı

G R U P	Olgu	Safra Sızıntısı		Yüzde
		Görülen	Olgı	
GRUP I (Mutlak drenaj endikasyonu olan drenli olgular)	10	3		30
GRUP II (Mutlak drenaj endikasyonu olmayan drenli olgular)	10	1		10
GRUP III (Mutlak drenaj endikasyonu olmayan drensiz olgular)	15	1 (biri şüpheli)		7
T O P L A M	35	5		15

Postoperatif hastanede kalış süresi yönünden olgular drenli ve drensiz olarak iki gruba ayrılarak değerlendirildi. "Student t" testine göre yapılan istatistiksel incelemede, iki grup arasındaki farklılığın önemli olduğu görüldü ($P < 0.05$). Drenli grupta postoperatif hastanede kalış süresi drensiz gruba göre uzun bulundu.

Postoperatif devrede ateş yükselmesi, grup I ve grup III'de birer hastada görüldü. II. gruptaki olgularımızda ateş yükselmesi görülmedi. III. gruptaki olgunun ateşi subfebril olup fizik soğutmaya yanıt verdi. I. gruptaki olgumuz ise yara enfeksiyonu gelişen hastamız olup 2 gün süren 38.5°C 'yi geçmeyen ateşi antibiyotik ve yara pansumanı sonucunda normale döndü.

Sintigrafik çalışma ile safra sızıntısı görülen ve görülmeyen olgularımızın hiçbirinde postoperatif peritonit, subhepatik apse gelişimi, izlenen ilk 3 ay içinde saptanmadı.

III. grupta 1 olguda geçici bilirübün yükselmesi izledik. Postoperatif 2. ve 3. günde normalin üzerine çıkan bilirubin düzeyi 4. gün normale döndü ve aynı gün hasta taburcu edildi. I. gruptan 2 olguda hiperbilirübini saptandı. Bunlardan biri yukarıda sözünü ettigimiz ölen olgu idi. Diğer ise sintigrafi ile safra sızıntısı görülen olguydu. Bu yükselmenin sızan safranın rezorbe olmasından kaynaklandığı düşünüldü ve 3. günde normale döndü. II. gruptaki olguların hiçbirinde bilirübün yükselmesi görülmeli.

TARTIŞMA

Maull ve ark. drenli olgularda % 5, drensizlerde % 20, Monson ve ark. ise drenli olgularda % 18, drensizlerde % 1.8 oranında postkolesistektomiye bağlı asyptomatik sıvı kolleksiyonu saptamışlardır⁶. Bizim sonuçlarımız Monson ve ark.'nın sonuçlarına daha yakın bulunmuştur.

Safra sızıntısı görülen olgularımızda pozitif bir klinik bulgu saptanmamıştır. Bu nedenle sızan safra sıvısının rezorbe olduğu, sızıntıının az miktarda ve geçici olduğu düşünülmüştür. Kolesistektomi sonrası safra sızıntısının sık görüldüğü ancak önemli olmadığı, cerrahiye gerek kalmadan spontan olarak kaybolaçağı ileri sürülmektedir^{6,7}. Bu sızıntıının giderilmesi amacıyla dren kullanan cerrahlar da vardır. Ancak drenin sızıntıya engel olamayacağı Elboim ve ark.⁸ tarafından ve bu çalışmamızda gösterilmiştir.

Drenin reaksiyona yol açtığı ve cilt ile peritoneal kavite arasında bakteri migrasyonu için yol oluşturduğu ileri sürülmektedir^{2,9}. Dren uygulanan olgularda abdominal duvar enfeksiyonu uygulanmayanlara oranla daha siktir^{2,9-11}.

Çalışmamızda, drenli 2 olguda yara enfeksiyonu geliştiğini gördük. I. ve II. gruptan olan bu iki olgu postoperatif devrede diğer olgulara göre daha uzun süre hospitalize edilmişlerdir. Drensiz olguların hiçbirinde yara enfeksiyonu gelişmemiş ve iki grup arasında postoperatif hastanede kalış süresi bakımından anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Bu bulgu literatür verileri ile uyumludur^{2,3,5}. Ancak yara enfeksiyonu gelişen her hastada yalnızca mikroorganizmanın dren ile transportu düşünülmemelidir. Enfekte olmuş safra da aynı duruma neden olabilmektedir¹.

Ateş yükselmesi görülen iki olgumazda da diğer sistemlere ait pozitif bir bulgu saptayamadık. Drenli olgudaki ateş yükselmesinin yara enfeksiyonu nedeniyle geliştiğini saptadık.

Safra peritoniti için drenden mutlaka safra gelmesini beklemek gereksizdir. Dren içine geçmeden sızıntı olabileceği her zaman akılda tutulmalı ve letal olabilen bu durum için hasta klinik tablosu ile değerlendirilmelidir^{2,8}. Nitekim semptomzsuz seyreden olgularımızın hiçbirinde postoperatif peritonit ve subhepatik apse gelişimi saptanmadı.

Van Der Linden ve ark. drenajsız hastalarda postoperatif geçici bilirübün yükselmesinin daha sık görüldüğünü ve bu durumun sızan safranın rezorbsiyonu nedeniyle olduğunu ileri sürmüştür¹². Bizim çalışmamızda ise drensiz olguların % 7'sinde, drenli olguların % 10'unda bilirübün yükselmesi görüldü. Bu olgularımızdan yalnız birinde kolesintigrafide safra sızıntısı mevcut idi. Bu bulgular, bilirubin yükselmesinin her zaman sızan ve rezorbe olan safra kanaklanmadığını, her safra sızıntısı sonunda da bilirubin yükselmesi görülmeyeğini göstermektedir. Ayrıca dren kullanımının hiperbilirübinemeye engel olamayacağı bilinmektedir^{2,3,8}.

Kolesistektomi sonrası dren kullanılması hastanın rahatsızlık hissetmesine ve öksürememesine yol açarak atelektaziye neden olabilir^{1,2,5,8}. Drenli olgularımızın hiçbirinde bu komplikasyonu görmedik.

Dren, omentum ve visseral organlar tarafından kaplanarak peritoneal kavite ya da subhepatik alandaki sıvıya her zaman uzaklaştırılamayabilir³. Basit pasif drenin safra ya da hemolize kan gibi viskozitesi düşük sıvılar için etkin olduğu

ileri sürülmüştür¹². Broome ve ark. ise yine pasif drenin peritoneal kavite drenajı için "suction" drenlerden iki kat daha fazla etkili olduğunu belirtmişlerdir¹³.

Safra sızıntısını saptamak amacıyla uyguladığımız kolesintigrafının intra ve ekstra hepatic sızıntı durumlarında son derece hassas bir yöntem olduğu gösterilmiştir^{7,14,15}. Özellikle çok erken postoperatif devrede safra sızıntısının saptanması ve safra dinamiğinin izlenmesi, noninvaziv metod olan kolesintigraf ile mümkündür^{7,14,16,17}. Drenli ve drensiz olgularda asemptomatik safra sızıntısının sık görülen bir durum olduğunu saptadık. Rutin uygulamaya gerek duyulmaksızın, semptomu olan hastalarda safra sızıntısının kolesintigrafı ile gösterilebileceği kanısına vardık.

Her üç grup karşılaştırmalı olarak değerlendirildiğinde, grup I'de postoperatif komplikasyonların daha sık olduğu dikkati çekmektedir. Bu sonuç dren uygulanan olgularda daha sık görülen komplikasyonların cerrahın dren kullanmasına neden olan durumdan kaynaklandığını da gösterebilir.

Bu bulgular ile, kolesistektomi sırasında safra kesesi yatağı kuru olan ve komplikasyonsuz disseksiyonlu olgularda drenajın gereksiz olduğu yargısına varılmıştır.

Sonuç olarak, Irwin ve ark.nın⁶ söylediği gibi "dren bulundurmak ama ona gerek duymamak, dren bulundurmayıp ona gerek duymaktan iyidir" düşünücsindeyiz.

KAYNAKLAR

1. FEIGENBERG, Z., WOLLOCH, Y., SOKOLOVSKY, R., DINTSMAN, M.: Routine drainage in cholecystectomy: A bacteriologic and clinical assessment. Am. J. Surg., 137: 313-6, 1979.
2. GOLDBERG, I.M., GOLDBERG, J.P., LIECHTY, R.D., BUERK, C., EISEMAN, B., NORTON, L.: Cholecystectomy with and without surgical drainage. Am. J. Surg., 130: 29-32, 1975.
3. GILSDORF, J.R., PHILLIPS, M., McLEOD, M.K., HARNESS, J.K., HOVERSTEN, G.H., WOODBURY, D., DALEY, K.: Radionuclide evaluation of bile leakage and the use of subhepatic drains after cholecystectomy. Am. J. Surg., 151: 259-62, 1986.
4. KAYNAROĞLU, Z.V., CETE, M., KADIOĞLU, Y.: Elektif kolesistektomi sonrası drenaj. Ulusal Cer. Derg., 5(2): 65-8, 1989.
5. GORDON, A.B., BATES, T., FIDDIAN, R.V.: A controlled trial of drainage after cholecystectomy. Br. J. Surg., 63: 278-82, 1976.
6. IRWIN, S.T., MOOREHEAD, R.J., PARKS, T.G.: Effect of drainage on subhepatic collections and respiratory function after elective cholecystectomy. Br. J. Surg., 75: 476, 1988.

7. ROSENTHALL, L., FONSECA, C., ARZOUUMANIAN, A., HERNANDEZ, M., GREENBERG, D.: ^{99m} Tc-IDA hepatobiliary imaging following upper abdominal surgery. *Radiology*, 130: 735-9, 1979.
8. ELBOIM, C.M., GOLDMAN, L., HANN, L., PALESTRANT, A.M., SILEN, W.: Significance of post-cholecystectomy subhepatic fluid collections. *Ann. Surg.*, 198: 137-41, 1983.
9. STONE, H.H., HOOPER, C.A., MILLIKAN, W.J.: Abdominal drainage following appendectomy and cholecystectomy. *Ann. Surg.*, 187: 606-10, 1978.
10. RIVAS, A.A., HOLLIDAY, H.J., WRIGHT, J.K.: Cholecystectomy with closed suction drainage. *Sout. Med. J.*, 73: 161-6, 1980.
11. AGRAMA, H.M., BLACKWOOD, J.M., BROWN, C.S., MACHIEDO, G.W., RUSH, B.F.: Functional longevity of intraperitoneal drains: An experimental evaluation. *Am. J. Surg.*, 132: 418-21, 1976.
12. VAN DER LINDEN, W., KEMPI, V., GEDDA, S.: A radionuclide study on the effectiveness of drainage after elective cholecystectomy. *Ann. Surg.*, 193: 155-60, 1981.
13. BROOME, A.E., HANSSON, L.C., TYGER, J.F.: Efficiency of various types drainage of the peritoneal cavity-an experimental study in man. *Acta Chir. Scand.*, 149: 53-5, 1983.
14. WEISSMANN, H.S., GLIEDMAN, M.L., WILK, P.J., SUGARMAN, L.A., BADIA, J., GUGLIELMO, K., FREEMAN, L.M.: Evaluation of the post-operative patient with ^{99m} Tc-IDA cholescintigraphy. *Semin. Nucl. Med.*, 12: 27-52, 1982.
15. ITOH, H., SHIMONO, R., HAMAMOTO, K.: Liver trauma with bile leakage detected by hepatobiliary scintigraphy. *Clin. Nucl. Med.*, 12: 72-3, 1987.
16. WESTLEY, K.A., STRAUB, W.H., KEYES, J.W.: Cholescintigraphic detection of intraperitoneal bile leakage from a perforated duodenal ulcer. *Clin. Nucl. Med.*, 12: 78-9, 1987.
17. MAKHIJA, M., SCHULTZ, S., McMANUS, K.T.: Scintigraphy of bile leakage following cholecystectomy. *Clin. Nucl. Med.*, 10: 848-50, 1985.

Uzm. Dr. Tuncay YILMAZLAR
U.Ü. Tip Fakültesi
Genel Cerrahi Anabilim Dalı
BURSA